

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลงและลูกต้องกลับบ้าน เมื่อยุคเหล็กจบลง ยุคทองก็ซำ
รอยอีกครั้ง อธิบายความลับเหล่านี้แก่ทุกคน
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุหลักที่ทำให้ดวงวิญญาณเหนื่อยล้าในขณะที่เล่นบทบาทของพวกเขา?
- คำตอบ:** พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย พวกเขาสร้างวัดมากมาย พวกเขาใช้เงินเป็นอย่างมาก ด้วย
การล้มลูกคลุกคลานไปทั่วดวงวิญญาณจึงกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน เพราะพวกเขาตาโม
ประธานพวกเขาจึงไม่มีความสุข เมื่อผู้คนมีความสุขด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขาจึงเหนื่อยล้า เวลาที่พอ
มาแล้วเพื่อขจัดความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกออกไป

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ชื่อของท่านคืออะไร? คือชีวา เพราะเมื่อลูกๆ ทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูก
ควรจะจดจำสิ่งนี้อย่างดีมาก บทบาทของทุกคนในละครนี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ เมื่อการละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง
นักแสดงทั้งหมดก็รู้ว่าบทบาทของพวกเขากำลังจะจบลงแล้วพวกเขาก็ต้องกลับบ้าน พ่อได้ให้ความเข้าใจแก่ลูกๆ แล้วด้วย
เช่นกัน ไม่มีใครมีความเข้าใจนี้ เวลานี้พ่อทำให้ลูกๆ รู้คิด ลูกๆ เวลาที่การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ เวลานี้วงจรต้องเริ่มต้น
ตั้งแต่ตอนเริ่มแรกอีกครั้ง ยุคทองอยู่ในโลกใหม่ เวลานี้ในโลกเก่าเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เพียงลูกเท่านั้นที่ได้พบ
พ่อที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายแก่คนใหม่ผู้มาว่าเวลาการละเล่นกำลังจะจบลง หลังจากตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ยุค
ทองก็จะเริ่มซำรอยอีกครั้ง ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ต้องกลับบ้าน เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบลง ดังนั้นผู้คนเชื่อว่าการ
ทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้น เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านั้นถูกทำลายอย่างไร ดินแดนของบาร์ตันไม่สูญสลาย พ่อมาที่นี้
ด้วยเช่นกัน ดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ความคิดเหล่านี้ไม่สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ
: เวลานี้ละครกำลังจะจบลงแล้ว จากนั้นจะต้องซำรอย ก่อนหน้านั้นคำว่า “การละเล่น” ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก เรา
เคยพูดเพื่อที่จะพูดว่านี่คือละครโลกที่เราทุกคนคือนักแสดง ก่อนหน้านั้นเมื่อเราเคยพูดเช่นนั้น เราก็คงคิดว่าตนเองเป็น
ร่างกาย เวลานี้พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน นั่นคือบ้านที่แสน
หวาน เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนนั้น ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ เวลานี้ลูกอยู่ในการบรรจบกัน ลูกๆ รู้ว่า
เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เมื่อโลกเก่าจบลง, ความเลื่อมใสศรัทธาก็มาถึงจุดจบด้วย ไม่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าใครมาก่อน
หรือศาสนาตามลำดับกันไปอย่างไร พ่ออธิบายสิ่งใหม่เหล่านี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ พ่อมาเพียง
ครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะอธิบาย พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อต้องมีการก่อตั้งโลกใหม่และโลก
เก่าต้องถูกทำลาย พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องเก็บวงจรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน การละเล่นกำลัง
จะจบสิ้นลงในเวลานี้และพวกเรากำลังจะกลับบ้าน พวกเรากลับมาเหนื่อยล้าในขณะที่เล่นบทบาทของเรา เราได้ใช้เงินไป
อย่างมาก ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา เราก็กกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน ทั้งโลกกลับมาเก่า ลูกจะเรียก
ละครว่าเก่าไหม? ไม่เลย ละครไม่มีวันเก่า ละครนั้นใหม่ในแต่ละวันและยังคงดำเนินต่อไป อย่างไรก็ตามโลกกลับมาเก่า
และนักแสดงก็กลับมาตาโมประธาน ไม่มีความสุขและเหนื่อยล้า ลูกจะไม่มีวันเหนื่อยล้าในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการ
เหนื่อยล้าหรือทุกซักระทมเกี่ยวกับสิ่งใดที่นั่น ที่นี้ลูกต้องได้เห็นความทุกซักระทมหลายประเภท ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูก
ทำลาย อย่าได้จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรใดๆ ของลูกๆ เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยการทำสิ่งนี้ที่บาปของลูกจะถูก
ทำลาย ไม่มีวิธีอื่นใดที่บาปจะถูกทำลาย คำว่า “มานมานะบาฟ” ก็ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย
นั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก ลูกเคยเป็นทายาทของโลกนั่นคือเป็นนาย เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็น
ทายาทเหล่านั้นของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีสุขอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร ลูก
มาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อองศาของลูกลดลง สวนดอกไม้ก็เริ่มที่จะเหี่ยวเฉา เวลานี้ลูก
กำลังจะกลายเป็นสวนดอกไม้ ยุคทองคือสวนที่มีความสวยงามอย่างยิ่ง และแล้วองศาที่ค่อยๆ เริ่มลดลงทีละน้อย หลังจาก
ลดลงไปสององศาดอกไม้ในสวนก็เหี่ยวเฉา เวลานี้คือป่าของหนาม เวลานี้ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้อะไรเลย ความรู้ที่
ลูกกำลังได้รับในเวลานี้คือความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง เป็นพ่อผู้ทำสิ่งนี้ พ่อคือผู้สร้างโลก
พวกเขาจดจำพ่อและเรียกหาท่าน: ได้โปรดมาและสร้างสวรรค์! สร้างดินแดนแห่งความสุข! ดังนั้นดินแดนแห่งความทุกข์
จะถูกทำลายอย่างแน่นอน บาบาเฝ้าแต่อธิบายทุกวัน ชิมซับสิ่งเหล่านี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดอธิบายสิ่ง
หลัก: พ่อของเรา ผู้ที่เราจะต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่านคือใคร ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจดจำ

พระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาสวดภาวนา: จัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขแก่เรา! ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะเก็บสำนึกไว้ว่าในสติปัญญาของลูกเช่นกัน นักเรียนที่โรงเรียนจะเก็บความรู้ ไม่ใช่เก็บเรื่องราวของการครองเรือนไว้ในสติปัญญาของเขา ไม่มีเรื่องราวทางธุรกิจใดๆในชีวิตนักเรียน เพียงการศึกษาเล่าเรียนของเขาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ที่นี้ในขณะที่กำลังทำการกระทำและอยู่ที่บ้านของลูกกับครอบครัวของลูก พ่อได้บอกลูกว่า: ศึกษาสิ่งนี้! ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเหมือนชนียาสซี นี่คือการท้าทายคะ;หนทางของการครองเรือน ลูกสามารถที่จะบอกชนียาสซีด้วยเช่นกันว่าของเขาคือหฺรโยคะ พวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขา ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ โลกนี้สกปรกมาก สิ่งที่อยู่ในโลกนี้และคนที่ยากจนนั้นมีชีวิตอยู่อย่างไร! มีการวางเฉยเมื่อเห็นสิ่งนั้น ผู้เยี่ยมชมทั้งหมดที่มาจากต่างประเทศจะได้รับการแสดงให้เห็นสถานที่ที่ดีมาก พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าคนจนต้องอยู่ในสถานที่ที่สกปรกเหล่านั้นอย่างไร นี่คือนรก อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานที่ที่คนรวยอาศัยอยู่และสถานที่ที่คนจนอาศัยอยู่ ทั้งหมดนั้นเป็นปัญชกรรมของพวกเขา ไม่สามารถมีความสกปรกเช่นนั้นในยุคทอง มีความแตกต่างที่นั่นเช่นกัน บางคนจะสร้างพระราชวังทองคำ บางคนจะสร้างจากเงินและบางคนก็สร้างจากก้อนอิฐ ที่นี้มีแผ่นดินมากมาย; แม้แต่ยุโรปก็ใหญ่มาก ที่นั่นจะมีเพียงพวกเราเท่านั้น เพียงแค่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกให้มาก แล้วสภาพของลูกก็จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ลูกๆ นักเรียนเก็บการศึกษานี้เท่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูก: พ่อและมรดก มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าเหลือนเวลาน้อยมาก ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปี ที่นี้เป็นเรื่องของ 5000 ปี ลูกๆ สามารถเข้าใจว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรของลูกและที่เหลือของโลกจะถูกทำลาย นี่คือการศึกษาใช่ไหม? หากสติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกคือนักเรียนและพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกก็จะมีความสุขอย่างมากเช่นกัน! เหตุใดลูกถึงลืมนี่? มายานี้มีพลังมาก เธอทำให้ลูกแม้กระทั่งลืมนี่ ลูกทั้งหมดคือนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนนี้ ลูกทั้งหมดรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ในโรงเรียนอื่นมีการสอนความรู้มากมายหลายประเภทแก่ลูกและมีครูมากมาย ในขณะที่ที่นี้มีครูผู้เดียวเท่านั้นและการศึกษาเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามครูผู้ช่วยมีความจำเป็นอย่างแน่นอน มีโรงเรียนเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือสาขา เพียงพ่อผู้เดียวคือครู พ่อมาที่นี้และให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกรู้ว่าลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้นลูกควรมีความสุขที่ชีพบาบากำลังสอนเราและท่านกำลังสร้างสิ่งสร้างของสวรรค์ เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกควรจะมีสุขอย่างมากอยู่ในตัวลูก! นักเรียนข้างนอกต้องเตรียมอาหารของเขาเพื่อรับประทานและดื่มและทำงานบ้านทั้งหมดด้วยเช่นกัน ใช่ว่าบางคนก็อยู่ในหอพักเพื่อที่พวกเขาจะสามารถให้ความใส่ใจต่อการศึกษามากขึ้น ลูกสาวบางคนอยู่ข้างนอกเพื่อทำงานรับใช้ ผู้คนหลายประเภทไปที่นั่น ที่นี้ลูกนั่งอย่างปลอดภัยมาก ไม่มีใครสามารถบังคับวิธีการของเขาได้ ลูกไม่ได้มีมิตรกับคนอื่นที่นี้ ลูกไม่ต้องพูดกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่ต้องมองดูหน้าของใคร อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ข้างนอกก็สามารถที่จะไปได้เร็วกว่า เป็นความมหัศจรรย์มากที่ผู้ที่อยู่ภายนอกสอนผู้อื่นมากมายและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองและนำพวกเขามาที่นี้ บาบากล่าวว่าพวกเขานั้นมีข่าวอะไร ลูกได้นำคนไข้ประเภทไหนมา? บางคนก็เป็นคนไข้ที่ป่วยมากที่ต้องมีการเก็บพวกเขาไว้ในบัทตีเป็นเวลาเจ็ดวัน ลูกต้องไม่นำศูทรใดมาที่นี้ มดฺุบันนี้เป็นเหมือนหมู่บ้านของลูกๆบราห์มิน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านทำให้ลูกเป็นนายของโลก ศูทรได้ก็ตามที่ลูกนำมาที่นี้จะทำลายบรรยากาศ กิจกรรมและพฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์มาก เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกจะมีนิมิตมากมายว่าจะเกิดอะไรขึ้นที่นั่น แม้แต่สัตว์ก็ดีมาก ทุกสิ่งจะดีมาก ไม่มีสิ่งใดของยุคทองอยู่ที่นี้และไม่มีสิ่งใดของที่นี่สามารถอยู่ที่นั่น มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังสอบผ่านเพื่อจะไปสวรรค์ มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกจะต้องกลายเป็นครูและชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นมากเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือครู ลูกต้องสอนทุกคน ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาและบอกพวกเขาถึงมรดกนี้ที่ลูกได้รับจากพ่อ พ่อพูดก็ตะ กฤษณะฟังพ่อพูดก็ตะและได้มาซึ่งสถานภาพนั้น มีประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นต้องมีบราห์มินที่นี้เช่นกัน บราห์มาก็เฝ้าแต่ศึกษาจากชีพบาบาเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งวิษณุ นั่นคือบ้านทางจิตของลูก มีทางโลก เหนือโลก และก็ทางจิต สิ่งเหล่านี้ใหม่ใช่ไหม? ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่เคยจดจำบราห์มา ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้วิธีการที่จะพูดว่า “บราห์มาบาบา” พวกเขาจดจำชีพบาบาและสวดภาวนา: ได้โปรดปลดปล่อยพวกเราออกจากความทุกข์! ท่านคือพ่อเหนือโลกและผู้นี้คือพ่อทางจิต ลูกเห็นผู้นี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและที่นี้ด้วยเช่นกัน มีการมองเห็นพ่อทางโลกที่นี้ในโลกนี้เท่านั้น ในขณะที่พ่อเหนือโลกนั้นมองเห็นได้ในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่งเท่านั้น แล้วพ่อนี้เป็นพ่อทางจิตที่มหัศจรรย์ ผู้คนสับสนในความเพียรพยายามที่จะเข้าใจเกี่ยวกับพ่อทางจิตนี้ ชีพบาบาเรียกว่าผู้ไม่มีตัวตน ลูกพูดว่าท่านคือจุดแห่งแสง ผู้คนพูดว่าท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปหรือเป็นธาตุบราห์ม พวกเขามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ในขณะที่ลูกมีทิศทางเดียวเท่านั้น พ่อเริ่มที่จะให้ทิศทางผ่านผู้นี้ และแล้วก็มี การขยายตัวอย่างมาก ดังนั้นควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูก ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรของราวันลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานอย่างแน่นอน ชื่อที่แท้จริงคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เพราะทุกคนไม่มีความสุข พวกเขาจึงจดจำพ่อและสวดภาวนา: บาบাজัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขแก่เรา! มีพ่อเดียวของลูก

ทั้งหมด ท่านจะให้ความสุขเท่านั้นแก่ทุกคนใช่ไหม? ในโลกใหม่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุขสำหรับลูก คนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เมื่อเวลาใกล้เข้ามา ลูกจะสามารถเห็นว่าโลกของวันนี้เป็นอย่างไรและโลกของวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ลูกจะได้เห็นทุกสิ่ง ลูกจะได้เห็นอาณาจักรของสวรรค์ที่กำลังใกล้เข้ามา ดังนั้นสิ่งหลักที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ คือ: ให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกกำลังนั่งในโรงเรียน ชีพบาบาและกำลังสอนพวกเราในขณะที่กำลังขับขี่พาหนะนี้ ผู้นี้คือพาหนะที่โชคดี แน่แน่นอนว่าพ่อจะมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าชื่อ “พาหนะที่โชคดี” นั้นหมายถึงอะไร เมื่อลูกๆ นั่งที่นั่งเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ สติปัญญาของลูกควรจะจดจำว่าบาบาได้มาแล้ว ท่านกำลังบอกความลับของวงจรโลกแก่เรา เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบลงและพวกเราต้องกลับบ้าน การเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญานั้นง่ายดายมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่สามารถจดจำแม้กระทั่งสิ่งนี้ได้ เวลานี้วงจรกำลังจะจบสิ้นลง เวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้วเราก็จะไปสู่โลกใหม่และเล่นบทบาทของเรา และหลังจากพวกเรา, ผู้ที่นั่นผู้นี้ก็จะมา ลูกรู้ว่าทั้งวงจรหมุนไปอย่างไรและประชากรโลกเติบโตอย่างไร โลกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ ลูกเห็นการเตรียมการเพื่อการทำลายล้างด้วยเช่นกัน จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย ระเบิดมากมายที่ได้มีการทำขึ้นจะมีการใช้อย่างแน่นอน ความเสียหายมากมายจะเกิดขึ้นจากระเบิดที่ไม่มีมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ในการต่อสู้รบรา กองกำลังทหารจะได้รับการปล่อยตัวจากกองทัพและจะมีการทิ้งระเบิดอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดที่ออกจากงานของพวกเขาจะอดตาย ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น แล้วทหารจะทำอะไร? จะมีแผ่นดินไหว จะมีการทิ้งระเบิดอยู่เรื่อยๆ ผู้คนจะเฝ้าแต่ฆ่ากันและกัน จะต้องมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ดังนั้นเมื่อลูกมาและนั่งที่นั่งลูกควรคิดถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด เฝ้าแต่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ถามหัวใจตนเอง: ฉันกำลังจดจำอะไร? หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ สติปัญญาของลูกต้องเร่งร้อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน บาปของลูกจะไม่ถูกทำลายด้วยสิ่งนั้น สถานภาพของลูกก็จะลดลงไปด้วยเช่นกัน อ้าวชะ หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อ จงคิดถึงวงจร แล้วก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำตามศรัทธา, หากลูกไม่ทำงานรับใช้, ลูกก็ไม่สามารถนั่งในหัวใจของบัพผาดาได้ หากลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกจะเป็นเหตุของความทุกข์ระทมแก่ผู้คนมากมาย บางคนก็ทำให้คนอื่นมากมายเป็นเหมือนกับเขาและนำพวกเขามาหาพ่อ ดังนั้นบาบาก็พอใจมากที่ได้เห็นพวกเขา อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพผาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เก็บการศึกษานี้และพ่อผู้ที่กำลังสอนลูกไว้ในสติปัญญาของลูก ในขณะที่รีบประทาน ดื่มและทำทุกการกระทำจงให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้
2. เพื่อที่จะนั่งในหัวใจของบัพผาดา ทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ของการทำให้คนอื่นๆมากมายทัดเทียมกับตัวลูก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ถูกต้องแม่นยำที่ทำให้ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผล การมีจิตสำนึกของการทำงานรับใช้อย่างแท้จริงหมายถึงการมีจิตสำนึกของความปรารถนาดีที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอกับทุกดวงวิญญาณ จิตสำนึกของการรับใช้หมายถึงการทำให้ทุกดวงวิญญาณได้สัมผัสกับผลตามความรู้สึกรักของพวกเขา งานรับใช้หมายถึงการทำให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสกับผลของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ตาปาเซียหลอมรวมกับงานรับใช้เช่นนั้น ความตั้งใจของตาปาเซียไม่ได้แยกออกจากความตั้งใจของการทำงานรับใช้ที่แท้จริง งานรับใช้ใดๆที่ไม่มีการสละทิ้งและตาปาเซียเป็นงานรับใช้แต่ชื่อเท่านั้น ดังนั้นด้วยรูปรวมของการสละทิ้ง ตาปาเซีย และงานรับใช้ จึงกลายเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและถูกต้องแม่นยำ

คติพจน์: สร้างสมคุณธรรมของความถ่อมตนและอดกลั้นและไฟแห่งความโกรธจะเย็นลง

*** โอม ขานติ ***